

การพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาเกาหลีโดยใช้กิจกรรม

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

The development of Korean reading and writing abilities using Communicative Language Teaching Activities for Grade 11 Students

วิชญาพร โททอง¹ ดรุณนภา นาชัยฤทธิ์² และสมาน เอกพิมพ์³

Wichayaporn Thothong¹, Darunnapa Nachairit² and Samarn Ekkapim³

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม^{1,3}

สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม²

Master of Education Program in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Rajabhat Mahasarakham University^{1,3}

Bachelor of Education in Elementary Education, Faculty of Education, Rajabhat Mahasarakham University²

Corresponding author, E-mail: wichaya.ptt@gmail.com¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาเกาหลีของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับเกณฑ์ร้อยละ 75 2) เปรียบเทียบความสามารถการเขียนภาษาเกาหลีของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับเกณฑ์ร้อยละ 75 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/13 จำนวน 19 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนผดุงนารี สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษามหาสารคาม เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 6 แผน รวมเป็นเวลา 12 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาเกาหลี ชนิดปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 20 ข้อ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนภาษาเกาหลีแบบอัตนัย จำนวน 6 ข้อ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการสอนภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และการทดสอบ t-test (One Sample) ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถการอ่านภาษาเกาหลี 15.84 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.21 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถการเขียนภาษาเกาหลี 11.79 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.27)

คำสำคัญ: ความสามารถการอ่านภาษาเกาหลี ความสามารถการเขียนภาษาเกาหลี และการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to compare the Korean reading of Grade 11 students after using Communicative Language Teaching with the criterion of 75 percent, 2) to compare the Korean writing of Grade 11 students after using Communicative Language Teaching with the criterion of 75 percent, and 3) to study student's satisfaction with Communicative Language Teaching. The target group used in this research were group 19 students of Grade 11, in the second semester of the 2023 academic year in Phadungnaree School, The Secondary Education Service Area Office Mahasarakham, The instruments used in this research were: 1) lesson plans by using Communicative Language Teaching, 2 hours per each plan, for a total of 12 hours. 2) Korean reading ability test; 20 items of multiple choices, 3) subjective Korean writing ability test, 6 items, and 4) student's satisfaction questionnaire towards the Communicative Language Teaching. The statistics used for the data analysis were mean, standard deviation, percentage and t-test (One Sample). The results of this research were as follows: 1) Students had an average Korean reading test score of 15.84, accounting for 79.21 percent, which was higher the 75 percent threshold with statistical significance at the .05 level. 2) Students had an average Korean writing test score of 11.79, accounting for 78.60 percent, which was higher the 75 percent threshold with statistical significance at the .05 level and 3) the students who receive learning using communicative language teaching activities Satisfaction in all 3 aspects was at the highest level of satisfaction ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.27)

Keywords: Korean Reading Ability, Korean Writing Ability, Communicative Language Teaching

บทนำ

ในปัจจุบันภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและมีความจำเป็นเป็นอย่างมากในศตวรรษที่ 21 สังคมให้ความสำคัญกับภาษาที่สองและภาษาที่สามมากขึ้น เนื่องจากภาษาเป็นสมรรถนะสำคัญอย่างหนึ่งต่อการศึกษา การประกอบอาชีพ การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศในด้านต่างๆ และด้านแสวงหาความรู้ เป็นต้น ส่งผลให้ได้พัฒนาตนเองในด้านความสามารถด้านต่างๆ และมีวิสัยทัศน์ที่กว้างขวางขึ้น ซึ่งสังคมโลกปัจจุบันภาษาตะวันออกได้รับความนิยมมากยิ่งขึ้น เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเวียดนาม เป็นต้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) รวมถึงภาษาเกาหลีมีอิทธิพลต่อสังคมโลกปัจจุบัน โดยได้รับอิทธิพลมาจากการชื่นชอบนักร้อง นักแสดง จึงทำให้ผู้คนเริ่มสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาเกาหลี รวมถึงค่านิยมและวัฒนธรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นแฟชั่น อาหารเกาหลี ละคร สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้ผู้ประกอบการสนใจที่จะติดต่อค้าขายกับประเทศสาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) ภาษาเกาหลีจึงสำคัญเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ยังมีการสอบวัดระดับความถนัดทางภาษาเกาหลี หรือ Test of Proficiency in Korean (TOPIK) เป็นการทดสอบทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย โดยมีการทดสอบการฟัง อ่าน เขียน มีการจัดสอบประมาณ 3 ครั้งต่อปี มีการทดสอบการฟัง อ่าน เขียน โดยคณะกรรมการสอบสามารถนำไปยื่นศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย และประเทศเกาหลี รวมถึงไปทำงานที่ประเทศเกาหลีได้ (ศูนย์การศึกษาเกาหลีประจำประเทศไทย, 2564) โดยจากการสืบค้นข้อมูลพบว่า มีโรงเรียนในประเทศไทยที่เปิดสอนภาษาเกาหลีสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ประจำปี 2565 มีจำนวนทั้งสิ้น 176 โรงเรียน ซึ่งปี 2564 มี 171 โรงเรียน ซึ่งเพิ่มขึ้น 5 โรงเรียน นอกจากนี้ในปี 2561 สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติประเทศไทยได้มีการจัดให้มีการสอบ PAT 7.7 ภาษาเกาหลีขึ้นเป็นครั้งแรก ซึ่งปัจจุบันเปลี่ยนเป็น A-Level มีคะแนนเฉลี่ยสูงชันทุกปี โดยในปี 2564 มีจำนวนผู้สมัครเข้าสอบ PAT 7.7 ภาษาเกาหลี จำนวนมากถึง 4,023 คน ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสนใจภาษาเกาหลีมากขึ้น (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2565)

จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาเกาหลี เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเกาหลีสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยการฟัง พูด อ่าน

เขียน และแสดงออก รวมทั้งใช้ภาษาในการแสวงหาความรู้ศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ นอกจากนี้ผู้เรียนต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกด้วยภาษาเกาหลีได้อย่างสร้างสรรค์ การเรียนภาษาให้บังเกิดผลดี ผู้เรียนต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายนี้ และมีเจตคติที่ดีต่อภาษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559, น. 4) ซึ่งสอดคล้องกับ ปริศวรร ยืนแสน (2554, ออนไลน์) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาเกาหลีในประเทศไทยมุ่งพัฒนาความสามารถของนักเรียนทั้ง 4 ด้าน โดยเน้นความถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์และการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบริบททางสังคม เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเกาหลีเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ เข้าใจความคิด วัฒนธรรม และความก้าวหน้าทางวิทยาการของเกาหลีได้ดีขึ้น โดยภาษาเกาหลีเป็นภาษาต่างประเทศที่หลักสูตรกำหนดให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ โดยเริ่มเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นหลักสูตร 3 ปี สำหรับนักเรียนระดับชั้นม. 4-6 ซึ่งแต่ละโรงเรียนมีจำนวนผู้เรียนและจำนวนคาบเรียนแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความพร้อมและจุดเน้นของโรงเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงออกแบบหลักสูตรภาษาเกาหลี มีเนื้อหาสาระรายละเอียดสังเขปในแต่ละมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ที่สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยกำหนดขอบข่ายการเรียนรู้เป็นรายปี เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเพิ่มพูนความรู้ ทักษะการสื่อสาร และความเข้าใจวัฒนธรรมเจ้าของภาษาอย่างเหมาะสมตามวัย สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร เข้าใจและมีทักษะทางภาษาในการแลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างเหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ (คำศัพท์ น้ำเสียง ข้อความที่เป็นความเรียง และไม่เป็นความเรียง การแสดงความรู้สึกนึกคิด บทสนทนา การสรุปความคิดรวบยอด เป็นต้น) สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (วัฒนธรรมทางภาษาที่เรียนและชีวิตของเจ้าของภาษา) สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาสืบค้นข้อมูลตามความสนใจในหัวข้อเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมรอบตัว สถานที่ ฯลฯ สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ใช้ภายในและ

นอกบริบทโรงเรียน เพื่อเพิ่มพูนความรู้และแสวงหาความเพลิดเพลิน
 ศึกษาต่อและเตรียมเข้าสู่อาชีพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน, 2559, น. 5-6)

สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีในระดับ
 มัธยมศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 ที่ผ่านมายังไม่ประสบความสำเร็จ
 เท่าที่ควร นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถใช้ภาษาเกาหลีในการ
 สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเกิดจากปัญหาหลายสาเหตุ ได้แก่
 ปัญหาจากหลักสูตร ถึงแม้หลักสูตรจะมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทั้ง
 4 ทักษะ แต่ในสภาพความเป็นจริงยังเป็นเพียงแค่การพัฒนาความรู้
 เกี่ยวกับภาษาที่เน้นความสำคัญของคำศัพท์ โครงสร้างและ
 ไวยากรณ์ต่างๆ เท่านั้น ปัญหาจากตัวนักเรียนที่ไม่เห็นประโยชน์
 และความสำคัญของการเรียนภาษาเกาหลี เพราะไม่มีความจำเป็น
 ในการใช้ภาษาเกาหลีในชีวิตประจำวัน ทำให้ขาดความกระตือรือร้น
 ในการเรียน และปัญหาจากครูผู้สอนที่ขาดเทคนิคในการจัด
 กิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่ต่อเนื่อง และไม่กระตุ้นการมี
 ปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการ
 การศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554) มีผลการวิจัยหลายเรื่องที่แสดงให้เห็น
 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนการอ่านและเขียนของผู้เรียน อาทิ
 Kim Hyun-jin and Kang Seung-hae (2018) ที่พบว่าผู้เรียน
 ภาษาเกาหลีที่เป็นชาวไทยไม่เข้าใจเนื้อหาของข้อความ และไม่สามารถ
 แยกแยะระหว่างเนื้อหาที่สำคัญและไม่สำคัญขณะอ่าน
 ข้อความ กาญจนา สหะวีริยะ (2560) ได้ศึกษาปัญหาการใช้รูป
 ประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีของนักศึกษาไทย
 พบว่า นักศึกษาไทยยังไม่สามารถเข้าใจโครงสร้างประโยค
 ความหมายเฉพาะตัว และกฎการใช้รูปประโยคที่แสดงการ
 คาดคะเน ในภาษาเกาหลีได้อย่างถูกต้อง และ Wang Yang
 (2015) ได้ศึกษาการอ่านภาษาเกาหลีของผู้เรียนภาษาเกาหลีที่เป็น
 คนจีน พบว่าการศึกษาการอ่านส่วนใหญ่ผู้เรียนขาดความสนใจ
 และความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไม่ได้อยู่ในระดับสูง
 ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่มาจากการใช้วิธีการสอนภาษาแบบเดิม ๆ ที่ไม่
 เข้ากับยุคสมัย ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 5 รายวิชาภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร พบว่า
 นักเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างประโยค เนื่องจากวางตำแหน่ง
 ชนิดของคำยังไม่ถูกต้อง เช่น วางคำกริยาก่อนกรรม หรือไม่มี

การผันคำกริยาให้เป็นอดีตซึ่งโครงสร้างประโยคของภาษาเกาหลี
 แตกต่างจากภาษาไทย นักเรียนอาจเกิดความสับสนได้ และ
 การเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง สามารถส่งผลให้การสื่อสารผิดพลาด
 ได้ทำให้ไม่สามารถเข้าใจซึ่งกันและกัน รวมถึงการอ่านของนักเรียน
 บางส่วนยังไม่สามารถจับใจความได้ ไม่เข้าใจที่ข้อความนั้น ๆ
 ต้องการถามถึงเรื่องใด สื่อถึงอดีตหรือปัจจุบัน เมื่อปีการศึกษา
 2565 ทั้ง 2 ภาคเรียนการศึกษา มีนักเรียนร้อยละ 40 มีผลการประเมิน
 อยู่ในระดับพอใช้

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าที่
 การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนา
 ความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาเกาหลี
 ดังแนวคิดของ เจลิม ทองนวล (2554, น. 1-3) กล่าวถึง การสอน
 ภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่าเป็นการมุ่งเน้นที่การพัฒนาความสามารถ
 ของผู้เรียนในการใช้ภาษาตามความมุ่งหมายในสถานการณ์ต่างๆ
 ได้อย่างเหมาะสม เน้นการจัดกิจกรรมที่ต้องลงมือปฏิบัติจริงโดยให้
 ผู้เรียนใช้ภาษาให้มากที่สุด สอดคล้องกับ Littlewood (1983)
 กล่าวไว้ว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนที่ไม่
 จำกัดความรู้ ความสามารถของผู้เรียน แต่ความรู้ด้านโครงสร้าง
 ไวยากรณ์เท่านั้น แต่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทักษะการใช้
 ภาษาทุกทักษะ และสามารถสื่อสารด้วยวิธีการที่ถูกต้องและ
 เหมาะสมกับกาลเทศะ ฉะนั้น ผู้สอนจึงควรสอนให้ผู้เรียนคุ้นเคย
 กับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และนำภาษาที่คุ้นเคยนั้นไป
 ใช้ได้จริง นอกจากนี้รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2549, น. 31-41)
 กล่าวว่า เป็นการสอนที่ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างแท้จริง โดยเปิดโอกาส
 ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเน้นกิจกรรมให้นักเรียนได้
 ฝึกการใช้ความคิด สติปัญญา กล้าแสดงความคิดเห็นและทัศนคติของ
 ตนเอง มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนร่วมชั้น มีผลทำให้นักเรียนมี
 ประสบการณ์ทางภาษาเพิ่มขึ้น เกวลิน หวังมุฑิตากุล (2565)
 ได้กล่าวไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 (CLT) เป็นวิธีที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียน
 สามารถนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสารได้ไม่ใช่เพียงเพื่อเรียนรู้
 การใช้ไวยากรณ์หรือรูปแบบภาษาให้ถูกต้องเท่านั้น หลักการสำคัญ
 ของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ การเรียนรู้เข้าถึงหน้าที่
 ของภาษาอย่างหลากหลายที่ใช้ได้จริงในการพูด หรือเขียนสื่อสาร

ไม่ใช่โครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษา และกระตุ้นส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสดูสื่อสารด้วยกิจกรรมต่าง ๆ อย่างหลากหลาย มีการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการ ใช้ความคิดของผู้เรียน ซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษา และความสามารถในการสื่อสาร รวมถึงขั้นตอนการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ช่วยพัฒนาความสามารถของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ ซึ่ง กุศยา แสงเดช (2545, อ้างถึงใน กิตยาพร คัมภีระ, 2564) เสนอขั้นตอนการสอนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยสังเขปต่อไปนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ (Warm Up) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพร้อม เกิดความกระตือรือร้นอยากเรียนรู้บทเรียนใหม่ ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียนโดยผู้สอนนำเสนอคำศัพท์ โครงสร้างประโยคใหม่ทั้งรูปแบบและความหมาย ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาที่เรียนมาแล้วในขั้นนำเสนอเพื่อให้ใช้ภาษาได้คล่องแคล่ว ขั้นที่ 4 ขั้นการใช้ภาษา (Production) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้นำคำศัพท์ โครงสร้างประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์สมมติอาจเป็นสถานการณ์ใหม่หรือคล้ายกับสถานการณ์ที่นำเสนอมาแล้ว ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap Up) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้เรียนรู้มา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศุภกานต์ ผามั่ง (2561, น. 1-49) พบว่า 1) ความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้นในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะทักษะที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดคือการอ่าน ซึ่งอยู่ในระดับดี 2) ความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .06 และ 3) ในภาพรวมนักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาเกาหลีเบื้องต้นอยู่ในระดับพอใช้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน นักเรียนมีเจตคติด้านความรู้ อยู่ในระดับดี

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาความสามารถอ่านและการเขียนภาษาเกาหลี โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผู้สอนจะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้ลงฝึกปฏิบัติจริง กิจกรรมหลากหลาย นักเรียนได้ใช้ภาษาสื่อสารมากที่สุด

ตามการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาความสามารถอ่านและการเขียนภาษาเกาหลีของนักเรียนให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาเกาหลีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับเกณฑ์ร้อยละ 75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเขียนภาษาเกาหลีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับเกณฑ์ร้อยละ 75
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีคะแนนความสามารถอ่านภาษาเกาหลีหลังเรียน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีคะแนนความสามารถการเขียนภาษาเกาหลีหลังเรียน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตัวแปรตาม คือ 1) ความสามารถในการอ่านภาษาเกาหลี

- 2) ความสามารถในการเขียนภาษาเกาหลี 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร รายวิชา ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง จำนวนทั้งหมด 12 ชั่วโมง ประกอบด้วยเนื้อหา

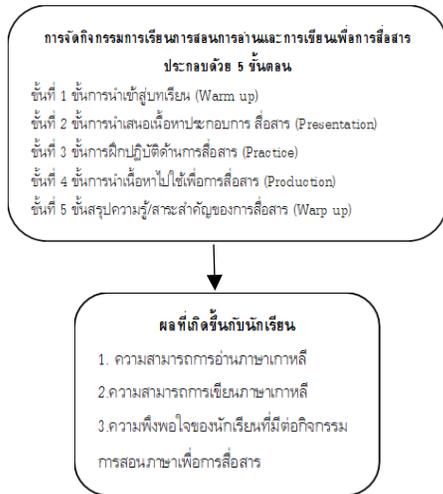
เรื่อง การแนะนำตนเอง (열심히 공부하겠습니다) เรื่อง การแนะนำครอบครัว (아버지는 회사에 다니세요) เรื่อง เทศกาล (설날에 할머니 댁에 갔어요) เรื่อง กฎระเบียบสถานที่สาธารณะ (왕국에서 반바지를 입으면 안 돼요) เรื่อง การช่วยเหลือ (친구의 가방을 들어 주었어요) และเรื่อง การขอบคุณ (선생님 덕분에 한국어 공부가 재미있어요)

ขอบเขตด้านระยะเวลาและสถานที่

ผู้วิจัยทำวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 สถานที่วิจัยคือ โรงเรียนผดุงนารี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาเกาหลี โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา 5/13ช แผนภาษาเกาหลี จำนวนนักเรียน 19 คน กำลังศึกษารายวิชาภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร โรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง ได้รับการประเมินความเหมาะสมแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 6 แผนจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน เพื่อพิจารณาประเมินความเหมาะสมของแผน โดยใช้ประเมินที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.82-3.90 แสดงว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีคุณภาพความเหมาะสมระดับมาก นำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/13ช (แผนเกาหลี) มีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 79.56/78.95 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนด

2. แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาเกาหลี โดยมีเนื้อเรื่องหรือข้อความสั้น ๆ และบทสนทนา แบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก หลังจากวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ เนื้อหา จำนวนข้อสอบที่สร้างและจำนวนข้อสอบที่ต้องการใช้จริง นำแบบทดสอบเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ชุดเดิมเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปจึงสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งพบว่ามีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6-1.00 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/13ช (แผนเกาหลี) และ คัดเลือกข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ระหว่าง 0.24-0.82 ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.25-0.75 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.95

3. แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนภาษาเกาหลี แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

3.1 การเขียนตอบบทสนทนาโดยใช้ไวยากรณ์ที่กำหนดให้ จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน คะแนนเต็ม 5 คะแนน

3.2 การเขียนเรียงความสั้น ๆ เกี่ยวกับแนะนำครอบครัวตนเอง จำนวน 1 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน หลังจากวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ เนื้อหา จำนวนข้อสอบที่สร้างและจำนวนข้อสอบที่ต้องการใช้จริง นำแบบทดสอบเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านชุดเดิมเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป จึงสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งพบว่ามีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00

4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ลักษณะของข้อคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ หลังจากสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ จากนั้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านเพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับคำถาม โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ผลการประเมินได้ค่าเฉลี่ย IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 ซึ่งสามารถใช้ได้ทั้ง 10 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยการพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาเกาหลีโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้ดำเนินการดังนี้ตามขั้นตอนดังนี้

1. นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง ที่ผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ ดำเนินการสอนกับนักเรียนจนครบ
2. เมื่อปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนเสร็จสิ้นแล้ว นำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านและการเขียนมาทดสอบ
3. เมื่อนักเรียนทำแบบวัดความสามารถการอ่านและการเขียนเสร็จสิ้นแล้ว ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้
4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ ถูกต้องของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมดเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับของวัตถุประสงค์การวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. มีการวิเคราะห์หาค่าสถิติเพื่อทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นการแจกแจงปกติของข้อมูลของข้อมูลประชากร (Normality Test) ของการเปรียบเทียบค่า t-test ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปโดยใช้สถิติ

Kolmogorov-Smirnov และ Shapiro-Wilk ซึ่งปรากฏว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็นปกติ ก่อนการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาเกาหลีกับเกณฑ์ร้อยละ 75

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาเกาหลีหลังเรียนของนักเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้สถิติพื้นฐาน สถิติทดสอบสมมติฐาน t-test (One-Sample)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสามารถการเขียนภาษาเกาหลีหลังเรียนของนักเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้สถิติทดสอบสมมติฐาน t-test (One-Sample)

4. การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนรู้ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคะแนนความพึงพอใจ แปลผลคะแนนตามเกณฑ์แปลผลโดยใช้เกณฑ์การประเมินของลิเคิร์ต (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ความสามารถการอ่านภาษาเกาหลีโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาเกาหลีโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 75

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	% of Mean	t	Sig (1-tailed)
หลังเรียน	19	20	15.84	1.83	79.21	2.002*	0.030

หมายเหตุ. * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถการอ่านภาษาเกาหลีหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีคะแนนเฉลี่ย 15.84 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.21 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ปรากฏว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการวิเคราะห์ความสามารถการเขียนภาษาเกาหลีโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เปรียบเทียบเกณฑ์ร้อยละ 75 ปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถการเขียนภาษาเกาหลีหลังเรียนของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 75

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	% of Mean	t	Sig (1-tailed)
หลังเรียน	19	15	11.79	1.31	78.60	2.637*	0.008

หมายเหตุ. * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถการเขียนภาษาเกาหลีหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีคะแนนเฉลี่ย 11.79 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.60 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ปรากฏว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบการแจกแจงปกติของข้อมูล (Normality Test)

	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
การอ่าน	.151	19	.200 [*]	.939	19	.249
การเขียน	.248	19	.003	.935	19	.210

หมายเหตุ. * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายน้อยกว่า 50 หน่วย จึงใช้สถิติ Shapiro-Wilk ความสามารถการอ่านมีค่า 0.249 และการเขียนมีค่า 0.210 ซึ่งมีค่า sig มากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลมีการแจกแจงปกติ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.93	0.24	มากที่สุด
2. ด้านบรรยากาศการเรียนรู้	4.90	0.30	มากที่สุด
3. ประโยชน์ที่ได้รับ	4.91	0.27	มากที่สุด
รวม	4.91	0.27	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.27) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4 อันดับ ได้แก่ ข้อ 1 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา ($\bar{X} = 4.95$, S.D. = 0.22) ข้อ 3 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น ($\bar{X} = 4.95$, S.D. = 0.22) ข้อ 4 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออก กล้าคิด กล้าตอบ ($\bar{X} = 4.95$, S.D. = 0.22) และข้อ 7 บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่ม ($\bar{X} = 4.95$, S.D. = 0.22) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ ได้แก่ ข้อ 7 บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียน ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.36) ข้อ 5 บรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้

นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.31) และข้อ 2 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรียนรู้ร่วมกัน ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.31) ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผล

สรุป

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังจากได้รับกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการอ่านภาษาเกาหลีมีคะแนนเฉลี่ย 15.84 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.21 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังจากได้รับกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการเขียนภาษาเกาหลีมีคะแนนเฉลี่ย 11.79 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการสอนเพื่อการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.93$, S.D. = 0.24)

อภิปรายผล

1. จากการศึกษาค้นคว้า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังจากได้รับกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการอ่านภาษาเกาหลีมีคะแนนเฉลี่ย 15.84 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.21 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อันเนื่องมาจากผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นกิจกรรมการสอนที่เน้นบูรณาการให้ฝึกหลากหลายทักษะร่วมกัน ไม่ใช่เน้นทักษะใดทักษะหนึ่ง กิจกรรมการใช้ภาษาควรเลือกใช้ภาษาลักษณะที่สามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวันและใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด และผู้สอนควรไม่แก้ไขสิ่งผิดพลาดของนักเรียนบ่อยจนเกินไปเพราะอาจส่งผลให้นักเรียนไม่มั่นใจในการใช้ภาษาได้ ควรแก้ไขเฉพาะส่วนที่จำเป็นจริงๆ ผู้วิจัยสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ กุศยา แสงเดช (2545), คิม อึนจอง (2014), ชง อึนจอง (2014), พรสวรรค์ สีป้อ (2550), สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา (2542) มีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ผู้วิจัย

ได้จัดกิจกรรม ดังต่อไปนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) ผู้วิจัยได้แจ้งจุดประสงค์ สอบถามและสอดแทรกเนื้อหาที่จะเรียนส่งผลให้นักเรียนมีความสนใจ พร้อมทั้งจะเรียนเนื้อหาใหม่ ขั้นที่ 2 ขั้นการนำเสนอเนื้อหาประกอบการสื่อสาร (Presentation) ผู้วิจัยให้นักเรียนศึกษาคำศัพท์ใหม่และไวยากรณ์ร่วมกันเล่นเกมในสื่อออนไลน์ ส่วนขั้นตอนที่ 3 ขั้นการฝึกปฏิบัติด้านการสื่อสาร (Practice) ผู้วิจัยได้จัดทำสื่อขึ้น เช่น บทอ่านสั้นๆ เกมตอบคำถามออนไลน์ เป็นต้น ครูตั้งคำถามให้อภิปรายร่วมกันตอบคำถาม โดยทั้งการสุ่มและช่วยกันตอบเป็นกลุ่ม สอดคล้องกับแนวคิด Richard and Rogers (1995) กล่าวว่า บทบาทของสื่อการเรียนการสอนว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีสื่อที่หลากหลาย เพราะสื่อมีความสำคัญต่อการเรียน ทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เช่น งานหรือกิจกรรม (Task) คือเกมต่างๆ เช่น บทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลองกิจกรรมการสอบถามแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เน้นให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทำงานเป็นกลุ่ม โดยขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่ส่งเสริมความสามารถอ่านภาษาเกาหลีของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาเกาหลีมากขึ้น เข้าใจการที่ผู้เขียนต้องการสื่อต่อผู้อ่าน กล่าวคือกล่าวสื่อสารมากขึ้น ขั้นที่ 4 ขั้นการนำเนื้อหาไปใช้เพื่อการสื่อสาร (Production) นักเรียนทำกิจกรรมในสื่อที่ครูผู้สอนเตรียมมา การอ่านบทอ่านสั้น ๆ เลือกคำตอบที่ถูกต้อง โดยเนื้อหาจะเป็นเรื่องที่เข้าใจง่ายและเรื่องใกล้ตัวของนักเรียน ส่วนครูเป็นเพียงผู้แนะแนวทาง สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการจัดกิจกรรมการอ่านของวิสิฐฐา แรงเขตการ (2551) ครูจะต้องเตรียมเนื้อหาที่จะอ่านให้ตรงตามวัยและความสนใจของนักเรียน และให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันทั้งแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม สุดท้ายได้รับคำแนะนำ จากท่านอาจารย์ที่ปรึกษาคุณครู และได้ปรับปรุงตามคำแนะนำ และขั้นที่ 5 ขั้นสรุปความรู้/สาระสำคัญของการสื่อสาร (Wrap up) ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและครูให้คำแนะนำ สรุปเนื้อหาที่เรียนร่วมกัน พร้อมเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามเพิ่มเติมสะท้อนให้เห็นว่ากิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาเกาหลีดีขึ้น ผู้วิจัยทำการวิจัยทำการวัดและประเมินผลการอ่านจากการอ่านประโยคสั้น ๆ และบทอ่านสั้น ๆ ซึ่งอยู่ในระดับสื่อสารและระดับวิเคราะห์วิจารณ์

โดยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศุภกานต์ ฆามัง (2561) ที่พบว่า นักเรียนหลังเรียนความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้น สูงกว่าก่อนเรียนโดยในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นราย ทักษะ ทักษะที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดคือการอ่าน ซึ่งอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 67.46

2. จากการศึกษาพบว่า ความสามารถการเขียนภาษาเกาหลี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังจากได้รับกิจกรรมการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถการเขียนภาษาเกาหลีมีคะแนน เฉลี่ย 11.79 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารนั้นสามารถพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาเกาหลี ดีขึ้นได้ ซึ่งเป็นผลมาจากที่ผู้วิจัยได้ทำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการสอนภาษาเกาหลี โดยสังเคราะห์จากนักวิชาการหลายท่าน ประกอบด้วย กุศยา แสงเดช (2545), คิม อึนจอง (2014), ชง อึนจอง (2014), พรสวรรค์ สิป้อ (2550), สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา (2542) ได้ตั้งขึ้น ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) การบอกรายละเอียด ต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่จะสอนและพูดคุยกับนักเรียนโดยสอดแทรก เนื้อหาที่จะสอนเข้าไปในบทสนทนาและสอบถามความรู้เดิมเกี่ยวกับ เรื่องนั้นๆ รวมถึงเปิดสื่อต่าง ๆ และมีกิจกรรมเชื่อมโยงกับเนื้อหา ขั้นที่ 2 ขั้นการนำเสนอเนื้อหาประกอบการสื่อสาร (Presentation) การนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษา รวมทั้งวิธีการใช้ให้ เหตุผลว่าเหตุใดถึงต้องวางคำแต่ละอย่างไว้เช่นนี้ พร้อมทั้งนักเรียน ลองอ่านข้อความสั้น ๆ และการเขียนไปพร้อม ๆ กัน สอดคล้องกับ แนวคิด Littlewood (1983) ให้ความหมายว่า การสอนภาษา เพื่อการสื่อสารเป็นการสอนที่ไม่จำกัดความสามารถของผู้เรียนไว้ เพียงแต่ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้น ผู้เรียนจะต้องรู้ว่าใช้ ภาษาเมื่อใดและใช้ภาษาให้ถูกต้อง เหมาะสมกาลเทศะ ขั้นที่ 3 ขั้นการฝึกปฏิบัติด้านการสื่อสาร (Practice) ผู้วิจัยได้จำลอง สถานการณ์ให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงทั้งคู่และกลุ่ม เพื่อช่วยกันตอบ คำถามหรือลองเขียนประโยคนั้น ๆ นี่คือการจุดเด่นที่ทำให้ให้นักเรียนได้ ลองปฏิบัติ เข้าใจบริบทการใช้มากยิ่งขึ้น มีความสนุกในการช่วยกัน

ตอบสอดคล้องกับแนวคิดวิตโดซัน (Widdowson, 1987) กล่าวว่า การสอนการเขียนควรจัดเตรียมสถานการณ์แก่ผู้เรียน คือ ให้ผู้เขียนรู้ว่าผู้อ่านคือใครและเขียนเพื่ออะไร ครูจะต้องกำหนด บทบาทของผู้เขียน สถานการณ์ และกำหนดตัวผู้อ่านให้แก่กับนักเรียน ทุกครั้งที่มอบหมายงานเขียน ในการสอนเขียนเพื่อการสื่อสารนั้น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญเนื้อหาที่จะนำมาเขียน จะต้องเป็นเรื่องที่นักเรียนสามารถฝึกใช้ภาษาได้ตามสถานการณ์ที่ คล้ายกับชีวิตจริง ซึ่งจะทำให้ได้โดยการนำกิจกรรมคู่และการทำงาน กลุ่มมาช่วยในการเรียนการสอน ขั้นที่ 4 ขั้นการนำเนื้อหาไปใช้ เพื่อการสื่อสาร (Production) ขั้นนี้นักเรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรม เองทั้งหมด โดยใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง เช่น การทำงานเป็นคู่ การทำแบบฝึกหัด เป็นต้น ครูผู้สอนเป็นเพียง ผู้แนะนำแนวทาง สอดคล้องกับสมิตรา อังวัฒนกุล (2540) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนควรเน้นหลักสำคัญ ต้องให้นักเรียนทำ กิจกรรมการใช้ภาษา กิจกรรมดังกล่าวควรมีลักษณะเหมือน ในชีวิตประจำวันให้มากที่สุดเพื่อให้นักเรียนนำไปใช้ได้จริง และ นักเรียนต้องไม่กลัวว่าจะใช้ภาษาผิด แนวการเรียนการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษามากกว่าวิธีใช้ภาษา ด้วยเหตุนี้ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนทุกครั้ง ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปความรู้/สาระสำคัญของการสื่อสาร (Wrap up) ขั้นนี้ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปคำศัพท์และรูปแบบของประโยคที่ ได้เรียนไปทั้งหมด จากข้างต้นแสดงให้เห็นว่าแนวคิดทฤษฎีขั้นตอน การสอนดังกล่าวส่งเสริมให้ความสามารถการเขียนภาษาเกาหลี สูงขึ้นได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เนตรกัญญา พิมพ์สิงห์ (2562) พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษที่ใช้ กิจกรรมตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารหลังได้ ดำเนินการกิจกรรมการเรียนรู้ครบทั้ง 3 วงจรปฏิบัติการคิดเป็น ร้อยละ 86.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น และผลการวิจัยของ ศุภกานต์ ฆามัง (2561) ที่พบว่า นักเรียนมี ความสามารถการเขียนภาษาเกาหลีสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 64.24 ถึงแม้จะต่ำสุดในทักษะ 4 ด้าน แต่เมื่อพิจารณาผลต่าง ความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้นแต่ละด้านระหว่างก่อน และหลังเรียน พบว่า ทักษะการเขียนสูงเป็นอันดับ 2 จาก 4 ทักษะ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. สืบค้นจาก https://oer.learn.in.th/search_detail/result/20162

กาญจนา สหะวีริยะ. (2560). ศึกษาปัญหาการใช้รูปแบบที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีของนักศึกษาไทย. *วารสารวิทยบริการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 28(2), 167- 183.

กิตยาพร คัมภีระ. (2564). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดและความมั่นใจในการใช้ภาษาเกาหลีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

เกวลิน หวังมุทิตากุล. (2565). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (FLIPPED CLASSROOM) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

เจลิม ทองนวล. (2554). *คู่มือพัฒนาการเรียนและการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: ไฮเอ็ดพับลิชชิง.

รูปทอง กว่างสวาสดี. (2549). *คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

เนตรกัญญา พิมพ์สิงห์. (2562). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยกิจกรรมตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะ. (วิทยานิพนธ์ สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาส์น.

พรสวรรค์ ลีป้อ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

เพ็ญพิสุทธิ์ ภิญโญศักดิ์. (2561). *เปรียบเทียบความสามารถอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับการสอนตามปกติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

วิสิษฐา แรงเขตการ. (2551). *การสอนแบบ เค ดับเบิ้ลยู แอล พลัส เพื่อเพิ่มพูนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับต้น*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศุภกานต์ ผามั่ง. (2561). *การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.

ศูนย์การศึกษาเกาหลีประจำประเทศไทย. (2561). *คู่มือภาษาเกาหลี 3* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2565). *รายงานค่าสถิติพื้นฐานการสอบ GAT/PAT ประจำปี 2564*. สืบค้นจาก <https://www.niets.or.th/th/content/view/18817>.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาเกาหลี*. สืบค้นจาก https://oer.learn.in.th/search_detail/result/20162

สำนักนเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา. (2542). *เอกสารประกอบการฝึกอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2542*. กรุงเทพฯ: อรุณสภา.

สุพินญา คำขจร. (2550). *การเปรียบเทียบผลการเรียนด้วย CIPPA กับ CIPPA ที่จัดกลุ่มแบบ TAI ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสามารถคิดวิเคราะห์และความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุมิตรา อังวัฒนากุล. (2540). *การสอนภาษาอังกฤษ*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Kim, Eun Jung. (2014). Korean Language for Thai Teacher Training (Korean Language Teaching). South Korea: Hankuk University of Foreign Studies.

Kim Hyun-jin & Kang Seung-hae. (2018). Research for reading aspect of Thai Korean learners using eye-tracking technique. (BR) Bilingual Research),

Littlewood, W. (1983). *Communicative language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.

Richards, J. C. and Rodgers, T. S. (2002). *Approaches and Methods in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.

Song, Eun Jung. (2014). Korean Language for Thai Teacher Training (Korean Language Teaching). South Korea: Hankuk University of Foreign Studies.

Wang Yang. (2015). Korean language reading strategy education plan for Chinese learners. A master's thesis at Kyung Hee University.